

Komunikacja i trening interpersonalny - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikacja i trening interpersonalny
Kod przedmiotu	14.4-WP-PEDP-KiTI
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr Elżbieta Turska - dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej, kształtowanie kompetencji komunikacyjnych, rozwijanie umiejętności interpersonalnych w tym umiejętności współpracy, grupowego rozwiązywania problemów; uświadomienie własnych zasobów i ograniczeń w sferze komunikacji społecznej oraz potrzeby ciągłego rozwoju osobowego.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

Zasady i przebieg procesu komunikacji. Schemat procesu komunikowania się. Aktywne słuchanie, przekazywanie informacji zwrotnych. Bariery komunikacyjne. Komunikacja niewerbalna: rodzaje komunikatów niewerbalnych, funkcje komunikatów niewerbalnych. Komunikacja inter- i intrapsychiczna w procesie rozwoju samoświadomości. Asertywność jako jeden ze stylów komunikacji. Rozpoznawanie zachowań asertywnych. Budowanie komunikatów asertywnych. Budowanie obrazu własnej osoby na podstawie procesu grupowego. Rozwój umiejętności autoprezentacji. Wpływ grupy na funkcjonowanie społeczne (style pracy w grupie, grupowe i indywidualne podejmowanie decyzji). Style interpretacji sytuacji społecznych i komunikacji. Prezentacja zadań służących rozwojowi kompetencji komunikacyjnych oraz rozwojowi umiejętności dostosowania sposobu komunikacji do poziomu rozwojowego wychowanków.

Metody kształcenia

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
D.1/E.1.W13. Student zna i rozumie znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;	K_W21	- kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Laboratorium
D.1/E.1.U4. Student potrafi dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów;	K_U06	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - praca pisemna	Laboratorium
D.1/E.1.K5. Student jest gotów do kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów;	K_K06	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
D.1/E.1.K6. Student jest gotów do budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;	K_K06	- kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Laboratorium

Warunki zaliczenia

1) Ocena aktywności na zajęciach (kryteria oceny: aktywny udział w wykonywaniu zadań, poprawność wykonywanych zadań z zakresu komunikacji i treningu interpersonalnego) oraz ocena pracy pisemnej - indywidualnie przygotowanych zadań praktycznych - ćwiczeń rozwijających umiejętności komunikacyjne i interpersonalne (kryteria oceny; zgodność ćwiczenia z postawionym celem, oryginalność i twórczość, praktyczne zastosowanie w pracy z grupą) - 50% oceny,

2) ocena z kolokwium - 50%

Ocenę z laboratoriów stanowi średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

Ocenę końcową stanowi ocena z laboratoriów.

Literatura podstawowa

1. Alberti R., Emmons M., *Asertywność: sięgaj po co chcesz nie raniąc innych*, Gdańsk 2007.
2. Griffin E., *Podstawy komunikacji społecznej*, Gdańsk 2003.
3. Jamrożek B., Sobczak J., *Komunikacja interpersonalna*, Poznań 2000.
4. John S., *Mosty zamiast murów*, Warszawa 2009.
5. Każdorazowo uaktualniana i przekazywana studentom.

Literatura uzupełniająca

1. Egan G., *Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny*, Warszawa 1986.
2. Fensterheim H., *Jak nauczyć się asertywności; nie mów tak gdy chcesz powiedzieć nie*, Warszawa 1999.
3. Grun A., Robben R., *Ustalać granice – szanować granice: aby nasze wzajemne relacje były udane*, Kielce 2006.
4. Gut J., Haman W., *Docenić konflikt: od walki i manipulacji do współpracy*, Warszawa 1995.
5. Johnson D.W., *Umiejętności interpersonalne i samorealizacja*, Warszawa 1986.
6. King G., *Umiejętności terapeutyczne nauczyciela*, Gdańsk 2004.
7. Król-Fijewska M., *Trening asertywności*, Warszawa 1992.
8. Król-Fijewska M., *Stanowczo, łagodnie, bez lęku*, Warszawa 2007.
9. McKay M., Davis M., Fanning P., *Sztuka skutecznego porozumiewania się*, Gdańsk 2002.
10. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.
11. Zaborowski Z., *Trening interpersonalny. Podstawy teoretyczne – procesy – techniki*, Warszawa 1997.
12. Każdorazowo uaktualniana i przekazywana studentom.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 12-11-2019 14:32)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ